

Arrest

nr. 208 742 van 4 september 2018
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat R. DANEELS
Haachtsesteenweg 55
1210 BRUSSEL

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie
en Administratieve Vereenvoudiging.

DE VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nigeriaanse nationaliteit te zijn, in eigen naam en als wettelijke vertegenwoordiger van haar minderjarig kind X, op 4 juli 2016 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 20 mei 2016 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, onontvankelijk verklaard wordt, aan de verzoekende partij ter kennis gebracht op 6 juni 2016.

Gezien titel *Ibis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 23 mei 2018 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 5 juni 2018.

Gelet op de beschikking van 5 juli 2018, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 14 augustus 2018.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter J. CAMU.

Gehoord de opmerkingen van advocaat P. DELGRANGE, die *loco* advocaat R. DANEELS verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat L. VAN DE PUTTE, die *loco* advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

De bestreden bestuurshandeling betreft de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 20 mei 2016 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) onontvankelijk verklaard wordt, aan de verzoekende partij ter kennis gebracht op 6 juni 2016.

2. Over de rechtspleging

Aan de verzoekende partij werd het voordeel van de kosteloze rechtspleging toegekend, zodat niet kan ingegaan worden op de vraag van de verwerende partij om de kosten van het geding ten laste te leggen van de verzoekende partij.

3. Onderzoek van het beroep

3.1 Overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) werd aan de partijen de grond meegedeeld waarop de waarnemend voorzitter zich steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan verworpen worden. *In casu* werd het volgende gesteld:

“De bestreden bestuurshandeling betreft de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 20 mei 2016 waarbij een aanvraag van 3 mei 2016 om machtiging tot verblijf onontvankelijk wordt verklaard op grond van artikel 9ter, § 3, 2° van de vreemdelingenwet.

In een enig middel voert de verzoekende partij de schending aan van artikel 9ter van de vreemdelingenwet, van artikel 3 van het EVRM, van de zorgvuldigheidsplicht en van de materiële motiveringsplicht.

De Raad merkt vooreerst op dat het verzoekschrift overeenkomstig artikel 39/69, § 1, tweede lid, 4° van de vreemdelingenwet op straffe van nietigheid een uiteenzetting van de feiten en de middelen moet bevatten die ter ondersteuning van het beroep worden ingeroepen. Onder “middel” in de zin van deze bepaling moet worden verstaan de voldoende duidelijke omschrijving van de overtreden rechtsregel en van de wijze waarop die rechtsregel door de bestreden rechtshandeling wordt geschonden (cf. RvS 17 december 2004, nr. 138 590; RvS 1 oktober 2004, nr. 135 618; RvS 4 mei 2004, nr. 130 972). De Raad wijst erop dat de uiteenzetting van een rechtsmiddel vereist dat zowel de rechtsregel of het rechtsbeginsel wordt aangeduid die/dat zou zijn geschonden als de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsbeginsel door de bestreden beslissing werd geschonden. In voorliggend geval voert de verzoekende partij in de hoofding van haar enig middel onder meer de schending aan van artikel 3 van het EVRM zonder enige verdere precisering bij de uiteenzetting van haar middel zodat ze nalaat uiteen te zetten op welke wijze de bestreden beslissing dit artikel schendt. Omdat het niet aan de Raad toekomt hieruit een middel te distilleren of deze zelf in te vullen, moet ambtshalve vastgesteld worden dat dit onderdeel van het enig middel in deze mate onontvankelijk voorkomt.

De verzoekende partij geeft aan dat in de bestreden beslissing wordt gesteld dat haar paspoort vals is, maar dat het politieverlag van 31 maart 2015 waarnaar verwezen wordt zich evenwel niet in de kopie van het administratief dossier bevindt dat zij heeft opgevraagd bij de tegenpartij. Ze stelt dat ze dus geen kennis kan nemen van de stukken van het politieel onderzoek, dit terwijl het politieverlag waarnaar wordt verwezen een wezenlijk karakter heeft daar in de bestreden beslissing uitdrukkelijk wordt verwezen naar dit stuk dat de feitelijke grondslag vormt van de bestreden beslissing. De verzoekende partij wijst er verder op dat er overigens geen referentienummer van het Openbaar Ministerie (BR-nummer) wordt vermeld, noch de politiezone waardoor het niet mogelijk is geweest het politieverlag elders te bekomen.

In de bestreden beslissing wordt gesteld dat betrokkene bij haar aanvraag van 3 mei 2015 een vals paspoort voorlegt op naam van J. F. uitgereikt op 25.01.2013 en geldig tot 24.01.2018. De gemachtigde stelt dat hoewel artikel 9ter § 2 het aantonen van identiteit ook toelaat door andere middelen dan een geldig paspoort, het daarentegen het aantonen van “de constitutieve elementen van identiteit” eist. In de bestreden beslissing wordt aangegeven dat krachtens wil van de wetgever deze bewijslast bij de aanvrager berust; dat hij niet kan worden omgekeerd en wordt opgelegd bij de indiening van de aanvraag, wat volgens de gemachtigde betekent dat de aangevoerde stukken op datzelfde ogenblik van indiening bewijswaarde moeten hebben die in waarachtigheid niet ter discussie kan worden gesteld (Arrest 193/2009 Grondwettelijk Hof dd. 26 november 2009 en Toelichting bij Art 9ter) en die dus sluitend moet zijn. De gemachtigde oordeelt dat de constitutieve elementen van identiteit tevens doelen

op het element nationaliteit, wat in tegenstelling tot bv. geboorteplaats en –datum een identiteitsgegeven is dat onderhevig is aan wijziging. Aangezien de last van bewijsvoering bij de aanvrager rust, komt het volgens de gemachtigde haar toe bij indiening van zijn aanvraag een afdoend bewijs van nationaliteit te leveren. De gemachtigde stelt dat slechts op deze wijze de aanvraag trouwens de medische appreciatie toelaat met betrekking tot mogelijke en beschikbare behandeling in zijn land van herkomst of verblijf. De verzoekende partij gaat in geen geval in op de voorgaande vaststellingen zodat ze er geen afbreuk aan kan doen. Er wordt in de bestreden beslissing gesteld dat “(a)angezien blijkt dat het paspoort van betrokkene vals is (zie politieverlag dd. 31.03.2015, toegevoegd in het administratief dossier dd.07.04.2015) en enkel een vals paspoort van betrokkene werd toegevoegd aan de aanvraag dd. 03.05.2016”, [...] er geen duidelijkheid [bestaat] over de nationaliteit van betrokkene.” De gemachtigde concludeert dat aangezien alle ontvankelijkheidsvoorwaarden dienen vervuld te zijn op het ogenblik van de indiening van de initiële aanvraag, de aanvraag onontvankelijk dient verklaard te worden (arrest 214.351 RvS dd. 30.06.2011).

In tegenstelling tot wat de verzoekende partij voorhoudt, stelt de Raad vast dat het politieverlag van 31 maart 2015 wel degelijk terug te vinden is, dit in een samenhangend dossier van de verzoekende partij gekend onder rolnummer 188 228. Bij de neerlegging van het administratief dossier voor onder meer de thans voorliggende zaak met rolnummer 191 051 heeft de verwerende partij er uitdrukkelijk op gewezen dat “de Dienst Vreemdelingenzaken het administratief dossier met betrekking tot in de referte aangeduide zaak reeds op 12/05/2016 neergelegd heeft naar aanleiding van de procedures 188.228 en 188.225”. De verzoekende partij toont in geen geval aan waarom zij geen kennis zou kunnen nemen van het voormeld samenhangend administratief dossier waarin zich het politieverlag bevindt. De Raad stelt vast dat in het politieverlag van 31 maart 2015 omstandig wordt aangegeven waarom het paspoort als vals wordt beschouwd. De verzoekende partij kan zodoende in geen geval dienstig voorhouden dat de verwerende partij het voor haar onmogelijk maakt om op dienstige wijze een beroep in te dienen nu zij geen kennis zou kunnen nemen van het politioneel onderzoek en dat alles zou laten uitschijnen dat er geen politieverlag van 31 maart 2015 bestaat. Het gegeven dat in een e-mail van 20 juni 2016 door de verwerende partij zou bevestigd worden dat zich geen “pv” bevindt in het dossier en het gegeven dat geen referentienummer van het Openbaar Ministerie (BR-nummer) en politiezone wordt vermeld, doet geen afbreuk aan het voorgaande.

Het gegeven dat de verzoekende partij stelt dat het merkwaardig is dat haar op basis van hetzelfde nationaal paspoort eerder een machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet werd toegekend en deze machtiging niet werd ingetrokken, betekent in geen geval dat op basis van nieuwe gegevens niet redelijk kan getwijfeld worden aan de nationaliteit of identiteit van de persoon. Zodoende is het niet kennelijk onredelijk of onzorgvuldig van de gemachtigde om zich te baseren op het voornoemde politieverlag van 31 maart 2015, dat zich in het samenhangend administratief dossier bevindt, om te stellen dat er geen duidelijkheid bestaat over de nationaliteit omdat enkel een vals paspoort werd toegevoegd aan de aanvraag van 3 mei 2016.

Ook het gegeven dat bij de twee eerdere beslissingen tot niet-verlenging van haar machtiging tot verblijf geen melding wordt gemaakt van het vals paspoort, kan geen afbreuk doen aan de vaststellingen in de bestreden beslissing, te meer nu in de bestreden beslissing uitdrukkelijk wordt aangegeven dat alle ontvankelijkheidsvoorwaarden dienen vervuld te zijn op het ogenblik van de indiening van de initiële aanvraag.

De Raad merkt volledigheidshalve op dat het aan de verzoekende partij is om overeenkomstig artikel 9ter, § 2 van de vreemdelingenwet haar identiteit aan te tonen, dit door middel van een identiteitsdocument of een bewijselement dat voldoet aan volgende voorwaarden:

“1° het bevat de volledige naam, de geboorteplaats en -datum en de nationaliteit van betrokkene;

2° het is uitgereikt door de bevoegde overheid overeenkomstig de wet van 16 juli 2004 houdende het Wetboek van internationaal privaatrecht of de internationale overeenkomsten betreffende dezelfde materie;

3° het laat toe een fysieke band vast te stellen tussen de titularis en de betrokkene;

4° het is niet opgesteld op basis van loutere verklaringen van de betrokkene.”

Voormeld artikel 9ter, § 2 van de vreemdelingenwet bepaalt verder dat de vreemdeling eveneens zijn identiteit kan aantonen door verschillende bewijselementen die, samen genomen, de constitutieve elementen van de identiteit bepaald in het eerste lid, 1°, bevatten op voorwaarde dat elk bewijselement minstens voldoet aan de voorwaarden voorzien in het eerste lid, 2° en 4°, en minstens één van de elementen voldoet aan de voorwaarde voorzien in het eerste lid, 3°. De verzoekende partij laat echter na aan te geven, laat staan aantonen, in welke mate het loutere gegeven dat haar op basis van hetzelfde nationaal paspoort – dat thans als vals wordt beschouwd - eerder een machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet werd toegekend en dat bij de twee eerdere beslissingen tot niet-verlenging van haar machtiging tot verblijf geen melding wordt gemaakt van het vals paspoort, een bewijselement zou uitmaken die voldoet aan de bovengenoemde voorwaarden.

In de mate dat de verzoekende partij wijst op haar rechten van verdediging, merkt de Raad op dat de rechten van verdediging enkel van toepassing zijn op jurisdictionele beroepen en in administratiefrechtelijke beroepen op tuchtzaken (cf. RvS 4 maart 2004, nr. 128.733, RvS 27 oktober 2003, nr.124.709, RvS 24 oktober 2003, nr.124.643). Bijgevolg zijn ze niet van toepassing op administratieve beslissingen die werden genomen in het kader van de vreemdelingenwet. Bovendien wordt benadrukt dat de verzoekende partij wel degelijk in staat werd gesteld om kennis te nemen van het politieverlag van 31 maart 2015 dat zich immers bevindt in een samenhangend dossier van de verzoekende partij.

Gelet op bovenstaande vaststellingen, toont de verzoekende partij met haar betoog niet aan dat de bestreden beslissing niet zorgvuldig voorbereid zou zijn, niet zou steunen op deugdelijke motieven of zou steunen op verkeerde feitelijke gegevens, geen rekening zou zijn gehouden met alle gegevens of dienstige stukken of kennelijk onredelijk zou zijn. De verzoekende partij maakt met haar betoog een schending van de zorgvuldigheidsplicht of de materiële motiveringsplicht niet aannemelijk.

Een schending van artikel 9ter van de vreemdelingenwet, van de zorgvuldigheidsplicht en van de materiële motiveringsplicht wordt niet aannemelijk gemaakt.

Het enig middel lijkt, in de mate dat het ontvankelijk is, ongegrond."

3.2 Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt de verzoekende partij kenbaar dat zij het niet eens is met deze in de beschikking opgenomen grond (zij wordt overeenkomstig artikel 39/73, § 3 van de vreemdelingenwet immers geacht met deze grond in te stemmen wanneer zij niet vraagt gehoord te worden). In dit kader dient te worden benadrukt dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog haar visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. RvS 26 juni 2013, nr. 224.092; Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, *Parl.St. Kamer*, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25, 26) en dit verzoek zodoende niet mag beschouwd worden als een bijkomende memorie. Bovendien dient erop gewezen te worden dat het verzoek tot horen er niet toe strekt aan de verzoekende partij de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de vreemdelingenwet precies gewezen wordt, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.

3.3 Op 5 juni 2018 dient de verzoekende partij een verzoek tot horen in. Ter terechtzitting van 14 augustus 2018, alwaar zij uitdrukkelijk uitgenodigd wordt te reageren op de in de beschikking van 23 mei 2018 opgenomen grond, wordt het volgende gesteld: *"De advocaat van verzoekende partij gaat niet akkoord met de motieven van de beschikking aangezien voor de indiening van het verzoekschrift uitdrukkelijk werd gevraagd aan DVZ om een kopie van het proces-verbaal betreffende het vals paspoort van verzoekster te ontvangen. De advocaat van verzoekende partij merkt op dat dvz heeft geantwoord dat het pv niet in het dossier zit zodat het onmogelijk was om in het verzoekschrift te antwoorden inzake de motieven van het pv dat het een vals paspoort betreft. De advocaat van verzoekende partij stelt dat verzoekster volhoudt dat het geen vals paspoort is en er eveneens geen enkele procedure tot valsheid is opgestart en dat er geen definitieve beslissing is dat het paspoort vals is. Zij stelt dat in het pv dus sprake is van een vermoeden dat zij had kunnen weerleggen indien zij toegang had tot het pv en stelt zich de vraag hoe zij toegang kon hebben tot het pv in een ander administratief dossier voor het indienen van haar verzoekschrift. Zij stelt verder dat aan verzoekster geen mogelijkheid gegeven werd tot het indienen van een memorie aangezien het een schorsing en annulatie-dossier betreft, en het zo voor verzoekster onmogelijk om te antwoorden op de beweringen van de politie. Tot slot legt de advocaat van verzoekende partij een stuk neer betreffende de nieuwe aanvraag van een paspoort en vraagt de bestreden beslissing te vernietigen. Bij ontvangst van het nieuw paspoort zal dit zo snel mogelijk overgemaakt worden aan dvz. De advocaat van verzoekende partij stelt dat verzoekster geen kennis heeft kunnen nemen van het verslag betreffende het vals paspoort en zich niet heeft kunnen verdedigen. Tot slot stelt de advocaat van verzoekende partij dat er geen betwisting bestaat over het paspoort van het zoontje van verzoekster dat eveneens bij de aanvraag werd gevoegd, zodat de bestreden beslissing niet onontvankelijk kon zijn voor haar zoon, waarvan identiteit niet betwist is.*

De verwerende partij stelt dat nieuwe middelen en stukken niet in overweging genomen kunnen worden en stelt dat het de verzoekende partij vrij stond inzage te vragen in het administratief dossier in te kijken. De verwerende partij verwijst vervolgens naar de beschikking en de nota met opmerkingen."

3.4 De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) wijst er in de eerste plaats op dat de verzoekende partij door louter te stellen niet akkoord te gaan met de motieven van de beschikking, geen elementen aanbrengt die de Raad ertoe zouden nopen anders te oordelen dan wat reeds in de beschikking van 23 mei 2018 werd aangegeven.

De verzoekende partij betoogt niet akkoord te gaan met de motieven van de beschikking aangezien voor de indiening van het verzoekschrift uitdrukkelijk werd gevraagd aan DVZ om een kopie van het proces-verbaal betreffende het vals paspoort van verzoekster te ontvangen. Ze merkt op dat DVZ heeft geantwoord dat het pv niet in het dossier zit zodat het onmogelijk was om in het verzoekschrift te antwoorden inzake de motieven van het pv dat het een vals paspoort betreft. De Raad stelt vast dat op voormeld betoog middels de beschikking van 23 mei 2018 reeds werd geantwoord. Door argumenten aan te halen die reeds werden aangebracht in het verzoekschrift, brengt de verzoekende partij geen elementen aan die de Raad ertoe zouden nopen anders te oordelen dan wat reeds in voormelde beschikking werd aangegeven.

In zoverre de verzoekende partij zich verder de vraag stelt hoe zij toegang kon hebben tot het pv in een ander administratief dossier voor het indienen van haar verzoekschrift, benadrukt de Raad dat het politieverlag van 31 maart 2015 terug te vinden is in een samenhangend dossier van de verzoekende partij gekend onder rolnummer 188 228 zodat het niet louter om een "ander administratief dossier" gaat. In de beschikking van 23 mei 2018 werd er overigens op gewezen dat de verwerende partij bij de neerlegging van het administratief dossier voor onder meer de thans voorliggende zaak met rolnummer 191 051 er uitdrukkelijk op heeft gewezen dat "*de Dienst Vreemdelingenzaken het administratief dossier met betrekking tot in de referte aangeduide zaak reeds op 12/05/2016 neergelegd heeft naar aanleiding van de procedures 188.228 en 188.225*". Door ook thans ter terechtzitting zich louter de vraag te stellen hoe zij toegang kon hebben tot het pv in een ander administratief dossier voor het indienen van haar verzoekschrift toont de verzoekende partij in geen geval aan waarom zij geen kennis zou kunnen nemen van het voormeld samenhangend administratief dossier waarin zich het politieverlag bevindt.

Waar de verzoekende partij volhoudt dat het geen vals paspoort is en er eveneens geen enkele procedure tot valsheid is opgestart en dat er geen definitieve beslissing is dat het paspoort vals is, dat in het pv dus sprake is van een vermoeden dat zij had kunnen weerleggen indien zij toegang had tot het pv, aanvoert dat haar geen mogelijkheid gegeven werd tot het indienen van een memorie aangezien het een schorsing en annulatie-dossier betreft en het zo voor haar onmogelijk was om te antwoorden op de beweringen van de politie, een stuk neerlegt betreffende de nieuwe aanvraag van een paspoort en tot slot stelt dat er geen betwisting bestaat over het paspoort van haar zontje dat eveneens bij de aanvraag werd gevoegd zodat de bestreden beslissing niet onontvankelijk kon zijn voor haar zoon waarvan de identiteit niet betwist is, merkt de Raad op dat de verzoekende partij deze argumenten niet heeft aangevoerd in haar verzoekschrift en dit dus voor het eerst ter terechtzitting naar bovenbrengt. Er moet dan ook vastgesteld worden dat de verzoekende partij met voormeld betoog tracht een bijkomende argumentatie en onderbouwing aan haar enig middel toe te voegen. De Raad wijst er echter op dat middelen, teneinde de rechten van verdediging van de andere partijen te vrijwaren, in het verzoekschrift moeten ontwikkeld worden, tenzij de grondslag ervan pas nadien aan het licht is kunnen komen (cf. RvS 3 mei 2011, nr. 212.904; RvS 5 november 2010, nr. 208.706; RvS 27 oktober 2010, nr. 208.472; RvS 22 april 2010, nr. 203.209; RvS 4 maart 2010, nr. 201.497; RvS 10 februari 2010, nr. 200.738), in welk geval die middelen ten laatste in het eerst mogelijke in de procedureregeling voorziene processtuk moeten worden opgeworpen (cf. RvS 10 februari 2010, nr. 200.738). De verzoekende partij laat ter terechtzitting bovendien na aan te voeren, laat staan aan te tonen, dat zij deze elementen en dus de uitbreiding van haar middel niet eerder kon opwerpen. De middels het betoog ter terechtzitting van 14 augustus 2018 nieuw toegevoegde argumentatie en onderbouwing van het middel is dan ook laattijdig en zodoende onontvankelijk (cf. RvS 19 maart 2012, nr. 218.528; RvS 3 mei 2011, nr. 212.904; RvS 5 november 2010, nr. 208.706; RvS 27 oktober 2010, nr. 208.472). Bijgevolg wordt enkel rekening gehouden met het enig middel zoals dit ontwikkeld werd in het verzoekschrift (cf. RvS 15 februari 2012, nr. 217.997; RvS 3 mei 2011, nr. 212.904; RvS 5 november 2010, nr. 208.706). Hierop werd echter reeds geantwoord in de beschikking van 23 mei 2018.

Daargelaten bovenstaande vaststelling, merkt de Raad nog volledigheidshalve op dat niets de verzoekende partij belet om bij ontvangst van het nieuwe paspoort of thans al opnieuw voor haar zontje een nieuwe aanvraag om machtiging tot verblijf in te dienen. Waar zij stelt dat haar geen mogelijkheid gegeven werd tot het indienen van een memorie aangezien het een schorsing en annulatie-dossier betreft en het zo voor haar onmogelijk was om te antwoorden op de beweringen van de politie, stipt de Raad nog volledigheidshalve aan dat het indienen van een schorsings- en annulatie-dossier in plaats van een annulatieberoep de eigen keuze was van de verzoekende partij zodat zij dit niet kan afwentelen op de Raad.

Gelet op het bovenstaande en met verwijzing naar de in voornoemde beschikking van 23 mei 2018 opgenomen grond wordt vastgesteld dat het enig middel, in de mate dat het ontvankelijk is, ongegrond is.

3.5 De verzoekende partij heeft geen gegrond middel aangevoerd dat kan leiden tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing.

4. Korte debatten

De verzoekende partij heeft geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden aangevoerd. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vier september tweeduizend achttien door:

mevr. J. CAMU, kamervoorzitter,

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT, griffier.

De griffier, De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

J. CAMU